Comitetul asociaţiilor sportive din comună — factor activ în dezvoltarea sportului sătesc

GHEORGHE POP
şef al secţiei organizatorice din Consiliul General U.C.F.S.

An de an mişcarea de cultură fizică şi sport din ţara noastră s-a dezvoltat şi s-a întărit, numărul oamenilor muncii angrenaţi în activitatea sportivă a crescut neîncetat. Ca rezultat al traducerii în viaţă a Hotăririi C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri din 2 iulie 1957 cu privire la reorganizarea mişcării sportive, activitatea de cultură fizică şi sport din mediul sătesc a luat şi ea un avînt deosebit. Nu de puţine ori, cu prilejul adunărilor de dări de seamă şi al alegerii organelor locale ale U.C.F.S. — eveniment de o mare importanţă în viaţa organizaţiei noastre — a fost subliniat considerabilul progres cantitativ şi calitativ realizat în munca asociaţiilor sportive săteşti.

Dezvoltarea pe baze de mase a activităţii sportive în mediul sătesc, precum şi asigurarea condiţiilor necesare pentru ca în viitor această activitate să crească şi mai mult, să capete un caracter continuu şi mai bine organizat, a determinat ca în această perioadă să apară necesitatea organizării pe plan local a unor comitete ale asociaţiilor sportive pe comună, care să coordoneze munca asociaţiilor sportive din comuna şi satele respective. Această măsură reprezintă o completare a actualei forme organizatorice a organizaţiei noastre şi ea constituie o mărturie vie a creşterii volumului competiţional, a dezvoltării asociaţiilor sportive din mediul sătesc. Aceste comitete s-au constituit imediat după terminarea alegerii organelor locale ale U.C.F.S., în toate asociaţiile sportive din raza comunei şi satelor respective. După ce această acţiune a fost încheiată, consiliile asociaţiilor sportive au organizat o şedinţă comună în cadrul căreia s-a constituit comitetul respectiv, din care pot face parte 7—11 membri. In legătură cu constituirea acestor comitete este bine să subliniem că ele îşi vor duce activitatea numai în comunele care au cel puţin trei asociaţii sportive şi că nu este neapărat necesar ca membrii comitetului asociaţiilor sportive dintr-o comună sau din satele care aparţin comunei să fie şi membri ai consiliilor asociaţiilor sportive. Este însă desigur recomandabil ca din aceste comitete să facă parte activişti cu experienţă în mişcarea sportivă, profesori de educaţie fizică şi instructori voluntari, care să poată aduce un aport temeinic la coordonarea activităţii sportive a tinerilor ţărani muncitori, la judicioasa folosire a bazelor şi materialului sportiv.

Demn de semnalat în această privinţă este faptul că în unele regiuni ale ţării s-au şi constituit primele comitete ale asociaţiilor sportive pe comune, care sub conducerea organizaţiilor de partid au şi trecut la desfăşurarea unei rodnice activităţi. In raionul Sf. Gheorghe (reg. Braşov) această acţiune s-a desfăşurat într-un ritm susţinut. Astfel, în comuna Ghidfalău a fost constituit un comitet al asociaţiilor sportive compus din 11 membri şi avînd ca preşedinte pe învăţătorul Dezideriu David. De asemenea, în comunele Bodoc şi Feldioara s-au constituit comitete ale asociaţiilor sportive care şi-au şi întocmit planuri de muncă, în care au prevăzut ca principal obiectiv sprijinirea şi îndrumarea consiliilor asociaţiilor sportive. Un exemplu în această privinţă îl constituie comitetul asociaţiilor sportive din comuna Ghidfalău care şi-a propus în planul de muncă pe acest trimestru să ajute consiliile unor asociaţii sportive în muncă, în îndeplinirea calendarului competiţional, a creşterii numărului de membri U.C.F.S. şi a încasării cotizaţiilor sportive.

Este cît se poate de clar că aceste comitete au în viitor un rol de seamă în asigurarea progresului în activitatea sportivă din mediul sătesc. Principala sarcină a unui comitet al asociaţiilor sportive dintr-o comună este aceea de a coordona munca consiliilor asociaţiilor sportive respective. In acest sens un rol important îl va avea asigurarea unui bogat calendar competiţional interasociaţii, precum şi planificarea folosirii bazelor şi a materialului sportiv, în aşa fel încît să fie asigurată o creştere permanentă a caracterului de mase al activităţii sportive, a nivelului tehnic al sportivilor şi al echipelor din mediul sătesc. De asemenea, comitetele asociaţiilor sportive din comune trebuie să ajute consiliile asociaţiilor sportive în organizarea procesului de instruire, în organizarea muncii instructorilor voluntari din cadrul secţiilor pe ramură de sport. Pe de altă parte, aceste comitete ale asociaţiilor sportive dintr-o comună ajută nemijlocit la stabilirea unei legături trainice între consiliile raionale U.C.F.S. şi consiliile asociaţiilor sportive săteşti.

Sarcini deosebite în ceea ce priveşte munca acestor comitete revin, bineînţeles, consiliilor raionale şi regionale U.C.F.S. Activiştii consiliilor raionale U.C.F.S. au datoria să se preocupe cu simţ de răspundere de instruirea membrilor comitetelor asociaţiilor sportive din comune, de îndrumarea şi controlarea activităţii pe care o desfăşoară aceste comitete. In fond, ele au menirea să ajute mult munca consiliilor raionale U.C.F.S. care vor putea — prin intermediul lor — să ţină o legătură strînsă, operativă, cu toate consiliile asociaţiilor sportive dintr-o comună. Aceasta nu trebuie să însemne însă un prilej ca activiştii consiliilor raionale U.C.F.S. să-şi reducă deplasările la sate, considerînd că din moment ce există un comitet al asociaţiilor sportive în comună problemele se rezolvă... mai uşor.

Constituirea comitetelor asociaţiilor sportive din comune este, fără discuţie, un pas înainte pe drumul dezvoltării şi întăririi activităţii sportive la sate. Dar, pentru ca aceste comitete să poată munci bine şi să-şi poată rezolva cu succes sarcinile ce le stau în faţă, este necesar ca prin grija consiliilor raionale şi regionale U.C.F.S. ele să activeze pe baza unui plan de muncă bine întocmit în care să fie cuprinse problemele cele mai importante ale activităţii sportive din comună — contribuind în felul acesta la răspîndirea pe o scară şi mai largă a sportului în rîndurile oamenilor muncii de la sate.

O sarcină de frunte — dezvoltarea activităţii sportive la sate

(Urmare din pag. 1)

oprim aici, deoarece credem că cifrele sînt grăitoare.

★

Participarea la lucrările conferinţei a unui număr mare de colectivişti a făcut ca activitatea sportivă la sate să fie viu dezbătută.

— In sătucul nostru, Fîntînelele, din raionul Lehliu — vorbea colectivistul Marin Nica — nu exista pînă anul acesta asociaţie sportivă. Printr-o muncă intensă de popularizare a activităţii sportive din celelalte sate, făcută cu sprijinul organizaţiei de partid, al consiliului raional U.C.F.S., am reuşit — într-o perioadă foarte scurtă — să dăm viaţă sportului şi în satul nostru. Intr-o singură zi şi-au completat adeziunile de membri ai U.C.F.S. 78 de tovarăşi din gospodăria noastră. Nu aveam însă teren de sport. Atunci am hotărît ca după terminarea muncii pe cîmp să ne întîlnim pe islaz şi să ne facem teren de fotbal. Şi azi avem un teren frumos împrejmuit. Acum, cînd e meci vine aproape tot satul.

Delegaţii la conferinţă şi-au manifestat simţămintele de recunoştinţă faţă de partid pentru viaţa nouă şi tot mai fericită pe care o trăiesc astăzi.

— Gospodăria noastră — spunea cu mîndrie colectivistul Ion Filip din comuna Belitori — este foarte bogată. De aceea avem şi o activitate sportivă rodnică. 330 de membri ai gospodăriei colective au devenit şi membri ai U.C.F.S. In numai o săptămînă ne-am amenajat din resursele locale o mîndreţe de bază sportivă, cu vestiare. Dacă am avea şi cîţiva instructori sportivi ne-am putea apoi măsura cu cele mai puternice echipe de la oraş. Dar asociaţiile săteşti sînt prea puţin îndrumate. Aş vrea să întreb cîţi activişti de la consiliul regional U.C.F.S. s-au deplasat în mijlocul nostru să ne arate cum să organizăm un concurs de atletism sau de alte sporturi pe care noi nu le cunoaştem? Noi sîntem meşteri în agricultură, dar vrem să devenim meşteri şi în sport".

Cu această întrebare a fost atinsă principala deficienţă care frînează acţiunea de atragere a unui număr cît mai mare de tineri şi vîrstnici de la sate pe terenurile de sport. Părerea aceasta a fost susţinută şi de alţi delegaţi, care în discuţiile lor au scos în evidenţă faptul că activitatea sportivă de la sate nu s-a dezvoltat pe măsura posibilităţilor existente, că activiştii sportivi şi cadrele tehnice nu au valorificat „terenul" prielnic de aici, pentru descoperirea de noi elemente înzestrate cu talent. Insuficienta preocupare faţă de activitatea sportivă de la sate a avut o influenţă negativă şi asupra dezvoltării generale a sportului în regiunea Bucureşti. Iată consecinţele.

1. Numai 9,5% din populaţia regiunii face parte din U.C.F.S. (majoritatea populaţiei o reprezintă, după cum se ştie, locuitorii satelor).

2. Sînt încă multe sate şi comune în care nu există asociaţie sportivă, cu toate că în anii regimului nostru democrat-popular şi în regiunea Bucureşti s-au creat condiţii prielnice pentru înfiinţarea lor.

3. Numărul echipelor afiliate şi al sportivilor legitimaţi ar fi fost dublu dacă masele largi de săteni ar fi fost angrenate într-o activitate competiţională continuă şi organizată. Directorul căminului cultural din comuna Comana, raionul Giurgiu, tov. Tudor Bălan, şi învăţătorul Emil Mateescu din satul Cegani, raionul Feteşti, au arătat că o serie de elemente talentate din asociaţiile lor, unii, dintre ei chiar campioni regionali, se „pierd", pe de o parte pentru că nu are cine să-i pregătească, iar pe de altă parte din cauza lungilor întreruperi dintre competiţii.

4. In sfîrşit, ca o consecinţă firească a insuficientei munci de îndrumare şi control, sportivii din regiunea Bucureşti nu au obţinut în fazele superioare ale „Cupei Agriculturii" rezultate pe deplin mulţumitoare.

Ce e de făcut pentru viitor? Delegaţii au făcut multe propuneri preţioase. In primul rînd, trebuie ţinută o strînsă legătură între organele U.C.F.S. şi asociaţiile sportive săteşti. Numeroşi vorbitori au reliefat că acolo unde au venit instructorii şi alţi activişti ai organelor U.C.F.S., roadele nu au întîrziat să apară. Profesorii de educaţie fizică au în acest sens datoria să ajute asociaţiile în organizarea diferitelor competiţii, nu aşa cum procedează profesorii din Fundulea, Videle, Olteni etc., care nu se interesează de activitatea sportivă din comunele lor. Este foarte util ca echipele sportive de la oraşe să se deplaseze mai des în mijlocul oamenilor muncii de la sate, pentru a susţine cu ei diferite întreceri şi a le împărtăşi din experienţa lor.

O problemă extrem de importantă o constituie şi dezvoltarea turismului la sate. Tov. NICOLAE MATEI, secretar al comitetului regional P.M.R., a arătat în cuvîntul său cum o colectivistă din Chirnogi a fost uimită de ceea ce a văzut cu prilejul unei excursii organizată de conducerea gospodăriei. Asemenea excursii contribuie nu numai la cunoaşterea frumuseţilor patriei noastre, ci şi la atragerea sătenilor la o formă de practicare a sportului — turismul — şi prin turism la alte discipline sportive.

In concluzie, din dezbaterile conferinţei a reieşit clar că activiştii sportivi din regiunea Bucureşti trebuie să pună pe prim plan o serie de obiective, ca intensificarea muncii educative, gimnastica în producţie, complexul G.M.A. etc. — întărind şi dezvoltînd activitatea sportivă la sate.

ATLETISM

Cei mai buni 10 atleţi ai ţării în 1961

Ilie Popa (Dinamo) — fără număr — conduce plutonul mărşăluitorilor.

110 M GARDURI

14,5 (1) Mircea Ursac (Ştiinţa Buc.)
14,9 (3) Tiberiu Ardeleanu (Ştiinţa Buc.)
15,0 (d) Ion Mesaros (CFR Timiş.)
15,1 (2) Vasile Georgescu (Prahova Pl.)
15,1 (5) Liviu Preda (Ştiinţa Buc.)
15,2 (d) Emil Constantinescu (Ştiinta Buc.)
15,2 (d) Alexandru Dincă (CSM Cluj)
15,2 (1) Ion Carolea (St. roşu Braşov)
15,4 (1) Paul Păunescu (Dinamo)
15,6 (1) Celestin Tîlnariu (Ind. Sîrmei C. Turzii)
15,6 (1) Vasile Pop (SSE Oradea)
15,6 (3) Mircea Axente (Dinamo)
15,6 (1) Valeriu Jurcă (Ştiinţa Buc.)

200 M GARDURI

23,4 (1) Valeriu Jurcă (Ştiinţa Buc.)
23,8 (1) Mircea Ursac (Ştiinta Buc.)
25,3 (2) Ilie Savel (Dinamo)
25,4 (1) Ion Mesaros (CFR Timiş.)
25,6 (2) Carol Tontsch (Voinţa Buc.)
25,7 (5) Ion Carolea (St roşu Braşov)
25,8 (1) Mircea Axente (Dinamo)
25,8 (2) Vasile Pop (SSE Oradea)
26,2 (3) Adalbert Schneider (CSS Timiş.)
26,3 (1) Ion Marconi (UTA)

400 M GARDURI

52,9 (4) Ilie Savel (Dinamo)
53,0 (1) Valeriu Jurcă (Ştiinţa Buc.)
54,0 (3) Vasile Georgescu (Prahova Pl.)
54,1 (3) Carol Tontsch (Voinţa Buc.)
54,6 (1) Ion Mesaroş (CFR Timiş.)
55,0 (1) Iosif Ferencz (Corvinul Huned.)
55,7 (3) Ştefan Dobay (Dinamo)
55,8 (4) Gheorghe Stănel (Rapid Buc.)
55,8 (4) Vasile Pop (SSE Oradea)
56,4 (4) Adalbert Schneider (CSS Timiş.)
56,4 (3) Ion Marconi (UTA)

3.000 M OBSTACOLE

8:49,2 (2) Tadeus Strzelbiscki (Rapid Buc.)
8:59,2 (1) Vasile Florea (Laminorul Roman)
8:59,4 (6) Constantin Aioanei (Steaua Buc.)
9:01,6 (5) Victor Caramihai (ITB)
9:29,2 (1) Ion Veliciu (Progresul Timiş.)
9:30,0 (7) Vasile Weiss (Dinamo)
9:31,8 (1) Grigore Cojocaru (Ştiinţa Cluj)
9:32,4 (6) Gheorghe Egyed (CSM Cluj)
9:36,1 (1) Constantin Paghidas (Laminorul Roman)
9:36,4 (2) Victor Seredenciuc (Laminorul Roman)

MARATON

2.34:52,0 (1) Voicu Toma (Rapid Buc.)
2.36:20,0 (2) Dumitru Tilmaciu (Steaua Buc.)
2.37:29,0 (3) Cristea Dinu (Metalul Buc.)
2.38:09,0 (1) Mihai Babaraica (ITB)
2.39:46,0 (1) Vasile Teodosiu (PTT Buc.)
2.45:41,0 Constantin Vasile
2.46:39,0 (4) Ion Aldea (ITB)
2.48:20,0 (5) Mihai Pleşa (Steaua Buc.)
2.49:50,0 (6) Paul Lazăr (Farul C-ţa)
2.52:54,0 (7) Gheorghe Maftei (Steaua Buc.)

20 KM MARŞ

1.36:00,0 (1) Ilie Popa (Dinamo)
1.36:35,0 (2) Ion Baboie (PTT Buc.)
1.37:40,0 (3) Haralambie Răcescu (Dinamo)
1.38:33,0 (4) Marin Sfănţuică (Metalul Buc.)
1.39:40,0 (5) Valeriu Mitrea (PTT Buc.)
1.39:50,0 (6) Nicolae Teoader (Fl. roşie Buc.)
1.40:04,0 (7) Dumitru Chiose (PTT Buc.)
1.40:52,0 (4) Ion Barbu (Fl. roşie Buc.)
1.41:00,0 (1) Nicolae Soare (Galaţi)
1.42:00,0 (9) Gheorghe Maftei (Steaua Buc.)

50 KM MARŞ

4.41:45,0 (1) Ion Barbu (Fl. roşie Buc.)
4.44:55,0 (2) Ion Baboie (PTT Buc.)
4.51:02,0 (3) Nicolae Daradici (PTT Buc.)
4.54:08,0 (4) Dumitru Paraschivescu (Fl. roşie Buc.)
4.55:34,0 (5) Gheorghe Maftei (Steaua Buc.)
5.00:25,0 (6) Nicolae Toader (Fl. roşie Buc.)
5.03:55,0 (7) Valeriu Mitrea (PTT Buc.)
5.07:10,0 (8) Marin Sfănţuică (Metalul Buc.)
5.16:00,0 (9) Dumitru Chiose (PTT Buc.)
5.16:39,0 (10) Pantelimon Banabac (Surdo-muti Buc.)

NOTA : între paranteze am trecut locurile ocupate de atleţii respectivi în concurs ; d = decatlon.

Interviul nostru

De ce nivel tehnic scăzut?

Cu puţin timp în urmă s-au disputat la Constanţa finalele campionatelor republicane de lupte libere seniori. Intrecerile au fost viu disputate, dar s-au situat la un nivel tehnic cu mult sub posibilităţile sportivilor. Numărul întîlnirilor în care s-a „lucrat" numai pe procedee de lupte libere a fost destul de mic. Cu acest prilej am stat de vorbă cu doi antrenori şi cu un luptător, punîndu-le următoarea întrebare:

— Care sînt cauzele slabei pregătiri tehnice a participanţilor la finale?

Antrenor VICTOR DONA (Dinamo Bucureşti): „Părerea specialiştilor a fost unanimă: deşi s-a progresat faţă de anii trecuţi totuşi sîntem încă sub nivelul aşteptărilor şi mai ales al posibilităţilor. O primă cauză o văd în faptul că timpul care a trecut de la cursurile de specializare şi pînă la disputarea finalelor a fost destul de scurt. In acest fel antrenorii nu au avut posibilitatea să exerseze temeinic cu elevii lor procedeele învăţate. Să nu uităm că pentru însuşirea unei tehnici corespunzătoare se cere o perioadă de timp mai îndelungată, mai ales la „libere" unde procedeele sînt mult mai complexe"...

Antrenor Z. ABRUDAN (C.S.O. Baia Mare): „Mi-am pus întrebarea de ce unii luptători de „libere" aplică încă în momentele critice procedeele de „clasice". Răspunsul este cît se poate de simplu. In primul rînd nu toţi antrenorii stăpînesc la fel de bine tehnica de „libere" ca şi cea de „clasice". In al doilea rînd, marea majoritate a sportivilor au început luptele cu procedee de „clasice". Astfel, la nevoie ei apelează la cunoştinţele pe care le stăpînesc cel mai bine. In al treilea rînd, în sălile de antrenament nu există încă o distincţie clară între învăţarea unor procedee şi a altora. In acest fel dacă predăm unui sportiv şi procedee de „clasice" şi de „libere" şi mai ales îl punem să se antreneze la ambele stiluri nu putem progresa la niciuna din aceste discipline".

PAUL CIRCIUMARU, campion al R.P.R. pe anul 1961: „Finala de la această ediţie, la categoria uşoară, a fost mai slabă ca în alţi ani. Pot spune că dintre toţi concurenţii doar trei sau patru au fost mai bine pregătiţi. Ceilalţi, deşi au avut o pregătire fizică corespunzătoare, au dovedit că nu stăpînesc cum trebuie gama procedeelor de lupte libere. Personal, am comis unele greşeli în ceea ce priveşte procedeele tehnice de libere. Dar, am tras concluziile necesare la timp şi am reuşit să cuceresc locul I. Cei care se vor specializa, de-acum înainte, în luptele libere trebuie să se dezveţe să folosească procedeele de „clasice" care nu pot fi de nici un folos în întrecerile noastre"...

— b —